

«ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ» & ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Tassos Symeonides

(RIEAS Academic Advisor)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr)

Publication date: 11 November 2018

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS).

Σε πρόσφατη ομιλία του στην κοινοβουλευτική του ομάδα ο πρωθυπουργός κ. Τσίπρας ξαναθυμήθηκε την συνταγματική αναθεώρηση. Καθώς ο χώρος πολιτικών ελιγμών για μια κυβέρνηση που εξ αρχής επέμεινε να μιμείται κωμικοτραγικό επαρχιακό εκδρομικό σύλλογο (ξεκούμπωτοι γιακάδες, κόκκινα σακίδια, παντόφλα παραλίας εντός και εκτός βουλής από «ιδιάζοντες» περίεργους, γιλέκα ψαρέματος με τις πολλές τσέπες, μπουφανάκια, «κυρίες» με mod συν ολίγον punk περιβολή και κόμμωση, επιθετική βωμολοχία από άθλια υποκείμενα που προσποιούνται τους βουλευτές, κ.λπ.) ο κ. Τσίπρας τώρα αποπειράται την διαβόητη «φυγή προς τα εμπρός» αλλά δίχως καύσιμα. Η «καθαρή» έξοδος απ' τα μνημόνια μετατράπηκε σε αιώνια επιτήρηση· το κολοσσιαίο εθνικό χρέος παραμένει απείραχτο· το Μακεδονικό μεταβλήθηκε σε εθνικό Βατερλώ· η οικονομία, αναιμική και σαθρή, περιμένει το επόμενο κτύπημα· και οι διεθνείς συγκυρίες ολοένα και χειροτερεύουν.

Μπροστά σε τέτοιες απελπιστικές συνθήκες, η μοναδική λύση για πολιτικό-ιδεολογικά μορφώματα όπως οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι η λενινιστικής έμπνευσης **μόνιμη-κρίση πρωτοβουλία-πυροτέχνημα**. Και επειδή τα περί εύρωστης νέας οικονομίας που δήθεν αναδύεται, ενώ όλοι οι δείκτες λένε το αντίθετο, τα παίρνει ο στρόβιλος, ο κ. Τσίπρας ξαναθυμήθηκε την «θηρσκευτική ουδετερότητα» του κράτους—με άλλα λόγια, τον αιώνιο στόχο των καθ' ημάς «δημοκρατικών» αριστερών (διάβαζε: κομμουνιστών) που υποφέρουν από αλλεπάλληλες αλλεργικές κρίσεις και μόνο στο άκουσμα της *συνταγματικής προστασίας της Ορθόδοξης Χριστιανικής θρησκείας ως της επικρατούσας στην Ελλάδα*.

Το να περιμένει κανείς λογική αλλά, προπάντων, ιστορικά ευαίσθητη σκέψη από «κόμματα» που τρέφονται από την ευτέλεια, την αχρειότητα, την προκλητική και προσβλητική γλώσσα, την παραχάραξη όλων, την πεζοδρομακή «λογική» των καταλήψεων και της διάλυσης του κράτους είναι μάταια ελπίδα.

Έτσι λοιπόν η καθημερινή «ατζέντα» πρέπει υποχρεωτικά να συγκροτηθεί με τρόπο επιθετικό και ανενδοίαστο σε μια προσπάθεια να ζυπνήσει σκοτεινά ανακλαστικά σε μια κοινωνία που ήδη βρίσκεται στην εντατική. Και στην κορυφή του καταλόγου των ορεκτικών είναι η *αιώνια απελευθερωτική συνταγή της «πάλης κατά των παπάδων»*.

Φυσικά ο κύριος πρωθυπουργός χρησιμοποιεί «ευρωπαϊκή» γλώσσα, τώρα μάλιστα που, από [Λένιν της Μεσογείου](#), έχει μεταβληθεί σε επιστήθιο φίλο των δανειστών και της άγριας λιτότητας αλλά Βερολίνο όσο και ευπειθής μαθητής των θεωριών της σύνθλιψης των πολλών προς όφελος των λίγων. Πλην όμως, ακόμα κι αυτό το υδαρές «ευρωπαϊστικό» ιδίωμα δεν μπορεί να κρύψει την πραγματική επιθυμία που ωθεί τους Τσίπρα & Σια στον «εξορθολογισμό» στις σχέσεις Εκκλησίας-κράτους: ***τον ουσιαστικό παραγκωνισμό της Χριστιανικής θρησκείας ως θεμέλιου της εθνικής ταυτότητας.***

Ήδη ορισμένοι «σκληροπυρηνικοί» εντός του αποτυχόντος επαρχιακού εκδρομικού συλλόγου μουρμουρίζουν υπέρ της πλήρους κατάργησης του [Άρθρου 3](#) του συντάγματος σχετικά με τις σχέσεις Εκκλησίας και πολιτείας, κάτι που μάλλον δεν μπορεί να γίνει με τις σημερινές συνθήκες. Και ενώ οι αντιθέσεις σχετικά με τα διοικητικά και οικονομικά προνόμια της Εκκλησίας μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εξέτασης και διαλόγου, η οποιαδήποτε **πολιτική** συζήτηση για τα περί πίστεως και θρησκείας έχει άλλους καταφανείς στόχους—δηλαδή την *κατεδάφιση του τελευταίου πνευματικού θεμέλιου της Ελληνικής κοινωνικό-πολιτικής ταυτότητας άρρηκτα συνυφασμένου με τον Χριστιανισμό.*

Τέτοιου είδους επιθυμίες καλλιεργούνται τα μέγιστα και από την λεγόμενη ευρωπαϊκή «ένωση» που κάνει τα αδύνατα δυνατά να **διαγράψει** τον Χριστιανισμό ως κύριο παράγοντα στην ιστορία της Ευρώπης και να υποστηρίξει, ευθέως και πλαγίως, τις ογκούμενες απαιτήσεις του Ισλάμ για «σεβασμό» από τους «απίστους» (βλ. π.χ. την κατάπτυστη [πρόσφατη απόφαση](#) του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων). Και παρ' όλη την [αντίθεση της πλειοψηφίας των ευρωπαίων](#) στην αυξανόμενη μετανάστευση από μουσουλμανικές χώρες, οι μανδαρίνοι των Βρυξελλών δεν χάνουν ευκαιρία να επιμένουν ότι η ασταμάτητη αλλόδοξη εισροή παρανόμων πρωτογόνων και αγραμμάτων είναι «ευεργετική» για το μέλλον της ηπείρου.

Η Ελλάδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ευπειθώς και μετά χαράς υπακούουσα στην ανεξέλεγκτη εξουσιαστική ισχύ των Βρυξελλών και την άνωθεν επιβαλλόμενη «προοδευτική» εκκοσμίκευση, έχει ήδη αποδείξει πώς ακριβώς αυτή η άρρωστη και εκφυλιστική «φιλία των λαών» λειτουργεί για μια χώρα σαν την Ελλάδα:

- απροστάτευτα ορθάνοιχτα σύνορα·
- σκανδαλιστική πλαγίως και ευθέως υποστήριξη της Πέμπτης Φάλαγγας των «ανθρωπιστών» παντός καιρού·

- αδιαφορία μπροστά στα όργια των «αλληλέγγυων» που πυρετωδώς σπρώχνουν τις πύλες της χώρας ορθάνοιχτες·
- διαμονοποίηση όσων διαμαρτύρονται για την καταστροφή των κοινωνιών τους από την συσσώρευση ανεπιθύμητων «παράτυπων» κυριολεκτικά μέσα στα σπίτια τους (νησιά Ανατολικού Αιγαίου)·
- και πειθήνια συμπεριφορά προς τις απαιτήσεις των «μεγάλων» της Ευρώπης για την μετατροπή της χώρας σε **στρατόπεδο συγκράτησης** των παράνομα αφικνούμενων χωρίς την παραμικρή πρόνοια για τους Έλληνες ιθαγενείς, των οποίων η καθημερινή ζωή μεταβάλλεται σε μάχη επιβίωσης.

Δεδομένου του ό,τι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προφανέστατα αποδέχονται ένα άμεσο μέλλον μιας **δήθεν** πια «ελληνικής» «πολυπολιτισμικής» κοινωνίας με ανοχή, αν όχι παράδοση, στα σκληρά ισλαμικά χαρακτηριστικά, η προσπάθεια κατά του Χριστιανισμού είναι απολύτως «λογική». Πώς διαφορετικά θα επιτευχθεί η κοινωνική αρμονία της πολιτικά ορθής μελλοντικής Ελλάδας; Πώς **ΔΕΝ** θα προσβάλλονται οι «παράτυποι» μουσουλμάνοι; Πώς τελικά θα «εκσυγχρονισθεί» η αλλήθωρη, ημι-βάρβαρη ελληνική κοινωνία που δεν λέει να παραδεχτεί την ευρωπαϊκή «ορθότητα» της κοινωνίας Imam bayildi;

Ο επιβαλλόμενος μεταπρατικός «εξορθολογισμός» κατά τον κ. Τσίπρα, και ο καταφανής του στόχος, δηλ. η απονεύρωση της «επικρατούσης» Χριστιανικής θρησκείας, προσκρούουν όμως σε πραγματικά γεγονότα: σύμφωνα με [λεπτομερή έρευνα του Pew Research Center](#) οι εννέα στους δέκα (92%) γηγενείς δηλώνουν ότι πιστεύουν στον Θεό (ενώ μόνο το 15% των δυτικοευρωπαίων έχει τέτοια πεποίθηση)· το 55% των ενηλίκων γηγενών δηλώνουν επίσης ότι η θρησκεία αποτελεί κύριο συστατικό της καθημερινής τους ζωής· και το 85% δηλώνει ότι το να είσαι Έλληνας απαιτεί **οικογενειακές ρίζες** στην Ελλάδα κάτι που πιθανώς υποδεικνύει ότι οι «παράτυποι» μάλλον δεν ανήκουν στο εθνικό σώμα.

Τέτοια ευρήματα φυσικά προσβάλουν βαθύτατα όλους τους «δημοκράτες» τύπου ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και των συναφών του χώρων που κατοικούνται εξ ίσου από «διανοούμενους» της δεκάρας, «πραγματιστές», και, προ πάντων, ακραιφνείς «ευρωπαϊστές» που σήμερα άνετα και ασμένως μειγνύονται με τους πεζοδρομακούς εγκληματίες γνωστούς-αγνώστους και τους άναρχο-τρομοκράτες της «πρώτης φοράς Αριστεράς».

Η «πολυπολιτισμικότητα» που βίαια επιβάλλεται από την Ευρώπη των «μονοπωλίων»--την οποία τόσο μισούσαν οι πρόγονοι κόμματο-πατέρες της «πρώτης φοράς Αριστεράς»-- ελάχιστα ή τίποτε δεν έχει να κάνει με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός Ελληνισμού που απειλήθηκε με αφανισμό από την Οθωμανική ισλαμική βαρβαρότητα. Στους αιώνες της σκλαβιάς η Εκκλησία και η Πίστη βάστηξαν τους σκλάβους όρθιους και συντήρησαν την σπίθα για ανεξαρτησία.

Τέτοιες όμως ιστορικές λεπτομέρειες δεν απασχολούν τους σημερινούς «δημοκράτες» φυσικά καθ' όσον προκαλούν ερεθίσματα που ξεπερνούν τις απλοϊκές κόμματο-ανοησίες και τα σαθρά συνθήματα.

Το ό,τι η Χριστιανική πίστη ήταν το συγκολλητικό και θεμελιακό στοιχείο που επέτρεψε την επιβίωση μας σε χρόνους ζοφερούς *εγκαταλείπεται* διότι είναι ερώτημα πολιτικά δύστροπο και επικίνδυνο για τον *υλιστικό, αντί-πνευματικό και αντί-χριστιανικό «ευρωπαϊσμό»*: πώς δηλαδή οι κλέφτες και καταχραστές Γραικοί, τώρα πλέον δουλείας υποτελείς στους δανειστές, τολμούν να σηκώσουν κεφάλι στους «εταίρους και συμμάχους» μας σε κρίσιμα θέματα «πολυπολιτισμικότητας»;

Ο «εξορθολογισμός» του κ. Τσίπρα είναι, κατ' ελάχιστο, ύποπτος ως Δούρειος Ίππος και πολιτικό μέσο περαιτέρω σύνθλιψης της όποιας εναπομένουσας αναιμικής διάθεσης για αντίσταση στην μεθοδική «ευρωπαϊκή» κατεδάφιση της χώρας.

Η ποδηγέτηση της ελληνικής κοινωνίας από τους «θεσμούς» είναι πλέον γεγονός και η οικονομική μη αναστρέψιμη καταστροφή—τουλάχιστον με τα σημερινά δεδομένα—γεγονός αναμφισβήτητό. Και γι' αυτό ενοχλητικές λεπτομέρειες, όπως η έστω και αμυδρή ελπίδα περιφρούρησης του ό,τι έχει απομείνει από το εθνικό θεμελιακό φρόνημα στηριζόμενο **και στην Χριστιανική πίστη**, πρέπει να εξαλειφθεί.

Η «Ευρώπη των λαών»....